

DE KAMPBODE

OPSTELRAAD:

ZEIST

C. DEROUX, KQUINTENS - AVERBIST-EWEVE.

NEERSLACHTIGHEID.

door M^{re}. E. H. du Quone
van Gogh.

Zooals de najaarsnevel de klaarheid van den dag, zoo wordt bij wijle den menschelijken geest door neerslachtigheid besloven, en, stellend wij ons een beeld voor oogen van het wereldgebeuren in het groot en van de lotgevallen van elk mensch in 't bijzonder, dan kan het wel niet anders, of de weernood moet even zekelijk aan de vreugde van het hart tegenover staan, als duisternis aan licht, als de nacht aan den dag.

Daar niet het bezit van die: boven de vrees in het menschelijken gemoed ontwaken ze te zullen verliezen, even als een onwillekeurig opgeroepen herinnering aan wie niet meer zijn een plotselinge droefgeestigheid in ons oproeft, en de aanblik van een lachend kind of van een bloeiend jong meisje ons te binnen brengt, dat het geslacht der menschen gelijk is aan het geslacht der bloederen, omdat bloeiende schoonheid evenveel der vergankelijkheid nabij is, als de wanhelende onderdom.

Daar geen mensch gelukkig is vóór zijn dood, wordt beslist door de droefwijge waarheid, dat aardse rampen te allen tijde gereed zijn het menschelijken leven te belagen, als een gretig, in het diept stuwelich verbergend wolf. Deze en meer andere overdenkingen kunnen den mensch misnoedig maken; maar buiten en behalve desulten is er een soot neerslachtigheid voor elkeen noodlottig, die zich niet bij tijds daarvan afwendt, zal zij niet voor hem worden als een poel van verdorft, aan welks rand giftige bloemen opschieten, die met de bedwelming hare geuren de hersens aandoen en de kracht tot denken, werken, scheppen aan beneemen; de neerslachtigheid die

Kom teed're Trêe!

Naar het Engelsch
door M^{re}. E. H. d. G. v. G.

Kom teed're Trêe nu over de aarde,
De Dood zijn dondersteenen slaat,
Zoo moede harten in 't verlaten land,
Hij draagt een regering in uwe hand.

Kom teed're Trêe, uw zacht gemoed
Zoo moeden draagt de ruste zoet,
Hij balsemt wonden van verdrukkingen van pijn,
En werpt uw schaduw waar geen brood kan zijn.

Kom teed're Trêe en speid uw wieken groot
Boven uw eigen glorieyken dood;
Die sterven hebben zich u toegewijd,
En in hun doodsnuw nog tot u geschreid:
Kom teed're Trêe! —

hem blind maakt voor Gods lieve zonlicht; hem den fakkel, waarmede de engel der Hoop zijn levenspad wil verlichten, meer beneden doet halen met het gebaar eens woestelings. Haren het noodlotswolk die zijn geluksron deden tanen, een vreeselijke scheiding brachten tusschen hem en de zijnen; hem tot een zwerwer in den vreemde maakten, ver van de akkers en landdauwen op zijn geboorteland, van zijn kerken en torens met het geklank hunner galmen, de klokken of het spel hunner beiaardiers; of werden van de zijnen door vijandelijke willekeur ontvoerd, dat de steerniswiel der Melancholia boven hem aan 't fladderen is. — Hoe dit zij, wacht u voor deze neerslachtigheid: Denk niet aan noodlot, denk aan God die u lijdend doet, en aan zijn Soortgenigheid die u uitredt op zijnen dag. Bewaar u er voor boven alles wat te bewaren is! De menschelijke wil is een volbloed paard, dat steigert, zich verzet, maar zich beidelen laat, is de hand sterk genoeg die het bestuurt, laat het stuur niet aan uw hand ontglippen: Moed verloren, Beter ware 't nooit geboren. —

ALLES VERANDERT.

Zoo spoedig, in eens, hebben wij de mooie zonnige zomerdagen heen zien vlieden en de lange mistige herfstnachten begroet. De velden en de weiden zijn schraal geworden en staren droef, moedeloos naar de leege, sombrige banen en wegen, die vroeger in de heete weken, zoo heerlijk en vruchtig overlomverd waren; bevocht door menig geliefd paartje, dat er een prettig tochtje wilde maken in de zenzaamheid.

De boomen dragen geen mooie bloemen noch lekkere vruchten meer; het eertijds zoo schoon, donker, groen doover is neergekrut en door regen- en windvlagen mee geslept, waar het zich ergens in een hoek of kant open stapelt en er rot.

De stam behoudt alleen nog zijn dikke, hobbelige takken en fijne gladde troygen, die door den storm buigend heen en weer wiegelen. De vogelen zijn er niet meer om met hunne zangen 's menschen leven te verheerlijken, alles schijnt doodsch en stil.

Alleen de harten der boomen zijn nog in leven en de wortels, die, gedurende hunnen langen slaap, spijzen verzamelen om met de wist komen de bente weer hun groen kleed aan te trekken en om welriekende bloemen en smaakvolle vruchten te verschaffen.

Zoo zullen wij ook eens verrijzen uit onzen zwaren droevigen slaap, vol droomen en woveling, om weder nieuwe vruchten aan de maatschappij te leveren. Het hout is nog niet gestorven noch 't zal ook niet overwakken; het bloed vloeit nog regelmatig door de aderen, de levenslust is niet verdwenen, de handen zullen het werk opnieuw aanwatten om ons land den nieuwen bloei en de schitterende welvaart, van weleer te verleenen. Onze beminden zullen we weder omhelzen onder het licht van een prachtige en blinkende zon van vrijheid en vrede.

P. D. K.

KLEENGEDICHTJES.

Du Vlaamsche ziele.

Lijk dijn moeder,
Lieve ziele,
Minnre Vlaamsch;
In dijn griete,
Biedde Vlaamsch;
In dijn smerte
Smeeke Vlaamsch;
En dijn herte
Heere Vlaamsch
Lijk dijn moeder!

's Heeren liefde.

Als de zonne rijst
En ieder prijst
Den gouden rechtendstond,
Dan streeft Dijn liefde open-breed...
Als de mane klimt
En ieder flint
Een blauwen avondstond,
Dan woest Dijn liefde open-breed...

Harpe-clanck.

Menesteele
D'harpe steele.
Een range
Terklange
Ut middeneuwe
Schoon ende reine
Zooe maegdelijne.

Atlas.

Op 't Paleis op den Dam
't' Amstelredam

Staat een beeld -
Een Atlas-beeld.
Forschgeschouderd het draagt -
't Is Atlas die 't waagt -
Ee torochen d'aarde.
Hij, den bronzen vol waarde.

M. A. J. Van de Velde

ONS HOEKJE.

In gewone tijden is heet het streven van den mensch in 't algemeen er opgericht om eens volkomen gelukkig te zijn in het leven. En hoewel het ware geluk maar onder één vorm kan bestaan, stelt men het zich velelei voor en wordt het langs verschillende wegen nagestreefd en nagejaagd. Men bereikt het evenwel nooit; het wordt in enkele gevallen slechts benaderd, doorgaans te ver gezocht en daarom in 't geheel niet gevonden. Wat men meestal betracht en wat ook nog het zuiverte schijnt is eenmaal op een dag naar wel te kunnen zeggen aan alle gelever en dan vgens op een rustig plekje, ver - en ook niet te ver - van de menschen af, te gaan leven in stilte en veer met rond zieh al wat hart en verbeelding moge behagen. De tijd, indien hij niet te hard valt, en het min of meer eischende verlangen bevolissen wanneer die dag dan gekomen is.

Hier in het kamp waar ons leven in beperkten zin ook als normaal kan worden beschouwd, kunnen we ongeveer datzelfde streven vaststellen. Er is nochtans dit verschil dat wij hier reeds in 't rustige oord verblijven ver van de wereld af. We weten dat die hierbuiten bestaat en dat we daaruit menschen noodig hebben; maar we weten ook dat het daar niet goed is. De laag-schurme balken van de dakken onzer loodsen, die stug naast en tegen elkaar opsteken als zovele legeractivisies, geven ons het stage beeld van wat daar-ginder geschiedt. Als het dan waait en stormt en die dakken beven onder het geweld, dan sluipst er schrik en droefenis in ons hart, niet omdat wij bang zijn daaronder, maar...

Doch keer ik terug op het streven naar geluk. Er zijn er, onder ons die het van den eersten dag af bijna gevonden hebben. Een hoekje heeft iedereen, waar hij het liefst verblijft. Woont hij in barak zoveel, voor niets ter wereld zou hij in barak zoveel willen gaan wonen; en gebuurt het soms dat hij verhuist.

zen moet van 't een naar 't ander kamp, na drie weken tijds is hij bij Gods genade daar weer met mittekrijgen. Alle wegen loopen rond hier in dit kamp en naar waar men ook zijn schreden uittet, steeds heent men blij of droef naar 't mit verkoren plekje terug, als de vogel die na zijn verre reizen des avonds komt rusten op zijn zelfde takje in het woud.

Ik ook woon graag in ons hoekje met de buren die ik heb. Hier ademt ook alles geluk en vrolijkheid. Een van die makkers, die nog niet zoo oud is als hij er op zijn hoofd uittet, krijgt van tijd tot tijd een deugdelijk briefje van zijne nicht mit'ingeland, zegt hij, en van 's morgens vroeg deunt hij soms al een bromliedje. Hij heeft ook een pluimen bed dat hij zeer lief heeft en hij houdt vogelen. Daar is een zeer aardig, een zeer lustig ding bij. Soms ligt hij van op zijn bed het aan te zien in zijn kooitje hoog aan den wolder. Dan nigt dat ding zoo leuk zijn kopje, zoodat zijn schitterwart, als van donker suwe fonkelend oogje in de zijne komt te kijken. Als het dan zeker is dat hij goed toeriet, dan knipt het nog een paar maal met de lippen van zijn vleugeltjes langs zijn staartje, onderwijst eens roepend: 'pieswiet!' om hem opmerkzaam te maken, en springt vervolgens eenige keeren over en weer op zijn stakjes om daarna met blykbare belangstelling, als te vragen: "welnu, heb je begrepen?"

Zijn nevengebouw is altijd weg. Ik zal M niet zeggen wat hij vroeger deed voor den oorlog, hij zou er te fier kunnen onzijn. Maar hij wil altijd kunnen loopen, hij heeft kwik in de beenen: "die zijn mijn brood" zegt hij, "en die moet ik goed houden". Ah! ik verzeker M, hij vaant er ook niet slecht bij.

Een derde, mijn nevenmakker dan, levt voor architect en wat dies meer. Hij hoopt zoo snel den gelukkigigen te halen en voorwaar ik waardeer zijn streven. Den geheelen dag kan hij voor zijn groote schakel zitten aan 't ontwarren van die raadselachtige knoopen in wis- en meetkunde. Hij heeft ook al dehwijts beloofd heel ons hoekje eens keunig te schilderen of te behangen. Ik denk evenwel dat hij er zich nog geen man over eel dat kunstvol te doen en daarom zich bepaalt het zuivere en netjes te houden. Dat is ook veel: zoo niets het siert, het wordt ook door niets ontsierd.

Intusschen denken wij er wat er ontbreekt. En schooner is dat in beeld, want zoo is 't in den mensch: eens dat men iets in werkelijk heeft, voldoet het niet meer en heeft hij er geen oog meer voor.

Daarom is geluk nooit volkomen. Doch het streven er naar maakt gelukkig, het langzaam streven, het stille streven in een vergeten hoekje.

E. J.

GESPREKKEN met den DWAZEN JONGELING.

De wereld is een speeltooneel, zei Gondel.

Hij zag het zoo, en dacht leven: de personen te zien bewegen die ieder zijn kleine of groote rol vervullen.

't Is mogelijk dat hij juist heeft gezien.

Het kan ook anders

Ik geloof dat het anders is.

Niemand speelt een rol, 't zijn allen Jan Klaassens aan een touwtje. Achter de schermen staan de acteurs. Zij trekken aan de touwtjes, en wij springen en lachen struikelen en vallen, knenzen ons of halen ^{blauwe} schenen die we zoo gemispij mogelijk uit de plooi wijven, al rondkijkend of 't niemand gezien heeft.

Hijk! daar is Koning Lear, hij trekt naar Siberië.

Hamlets zijn er bij duizend: vallen die zich hun levenszaak door 'schim sien voor: schrijven.

Hier loopen Othellos rond, zij laten sich vangen door Jago.

Wie roept er niet achter zijn diamanten en zijn dukaten?

De dochter wordt vergeten, en wij blijven koud bij de verdronken Ophelias.

Ik won wel Sir John Falstaff zijn, die stierf nog vrolijk

Een boortje kan geen kwaad, en een glaasje bier smaakt lekker.

Daar komt mij een liedje te binnen.

"Louden we geen glaasje mogen drinken, louden we daarom een drank: aard zijn?"

Hie zich houdt aan zoo'n vrolijk liedje en het paar glaasjes die het door de vingers ziet wordt

nog geen gevaarlijk mensch voor de maatschappij.

In medio virtus! Frije vertaling: een paar glaasjes drinken doet deugd.

De afschaffers kunnen ook gelijk hebben. Ik ben er eigenlijk voor om iedereen gelijk te geven.

Maar dat se eens goed nadenken over het volgende.

Ik droomde. Ik zag de wereld over vijftig jaar.

Ge Schiedam, fabriceert men tenten voor "camping", sport en zakmessen voor Boy Scouts, de ketels en koelbakken van bij "Phoenia", zijn veranderd in douches voor verhitte fietsers. Ieder dorp heeft zijn limonade handelen en iedere stad haar fabriek voor chemische stoffen, zuren en kleuren die de limonade doen kieren: mieren en se naar binnen helpen.

Halt! hier ligt juist het gevaar. Flu drinkt ze van dit, en dan van dat. Dat alles vormt een springstof, een onverwachte springstof tengevolge van een onvoorsiene menigeling; een val van de fiets en pang! Heel het jonge geslacht gaat de lucht in.

Ik zie van hier Batavia zitten kreunen!

A. V.

GRIEVEN AAN AMARYLLIS.

Gewoelt zij u altijd even flink als ge 's morgens ontwaakt, staat ge altijd op hetzelfde, juiste uur op, kleedt ge u altijd even vlug aan, en gaat ge altijd even welgeind aan 't werk, meisje? Heeft de schel in huis, het gevecht en gewoel op de straat, de regen en wind, zonn en schaduw, - alles heeft tegenwoordig zo'n groote schaduw - geen invloed op uw stemming? Heeft het u nooit verveeld te moeten opstaan, als ge u zoo lekker gewoelt in 't bed? Zoo ja, dan zult ge sympathisch met me medegevoelen.

Als de meisjes eens soldaat zullen zijn - en dat gebeurt heel zeker, dat hoop ik ten minste voor u - zullen zij erwaren, gelijk wij, wat het is op commando, van den hoornblazen te moeten opstaan. Om even nu, iedereen morgen om even nu stipt, geen sekonde vroeger, en nooit - maar nooit - weel ge - een sekonde later, wilt dat kommando in schel

terende tonen over het kamp, en verder over de vlakten, tot wie 't hooren wil.

Maar wie 't hooren moet! Het heeft dat getoet me van morgen pijn gedaan.

Het bed van een geinterneerde is zijn eenige meubel, en hij heeft het lief. Twee ruwe planken - god weet waar hij se vanwaar gehaald heeft - en een net van touw of draad, waerop een stroozak, ziedaar het bed waar van hij zoveel houdt. Het is niet breed, niet lang, niet zacht; maar het is zijn ideaal, het is zijn vertrouweling, aan zijn stroozak vertrouwt een geinterneerde al zijn geheimen.

Vanmorgen ben ik ontwaakt met hevige hoofdpijn. Een ogenblik had ik de kracht niet om te denken. Ik keerde me om voor mijn hoofd een meer kille plaats te zoeken op het harde oorkussen. Het deed me goed.

"Mijn bed, waar ik me nu zoo goed voel, dat is toch het mijne!" dacht ik. "Mijn bed, en een klein koffertje, waarin nu brieven geborgen zijn, dat is alles wat ik besit. Maar waar men slaapt is men gehuisvest, woont men. Dus ik woon hier! En ik gevoelde het zoo goed, dat wij, de Dwerwers, toch ook ergens wonen, sinds drie jaar ergens wonen, waar we niet 't huis hooren, en ik had het willen nitschreeuwen: "Ik wil hier niet wonen, ik wil naar huis, laat me gaan!"

Doch ...

Al deze gedachten verzamelden zich tot een groot heimwee.

De klaoen blaast.

Ik knuip heel traag mijn bed uit, zonder me zelf af te vragen hoe ik den dag zal doorbrengen.

Kent ge die verwelende morgens niet meisje? Heen? Dan troost mij toch de gedachte dat die bladrijde u zal verwelen.

K.

LE COURRIER DE LA PRESSE

„LIT TOUT”

„RENSEIGNE SUR TOUT”

ce qui est publié dans les JOURNAUX, REVUES & PUBLICATIONS de toute nature paraissant en France et à l'étranger et en fournit les Extraits sur tous Sujets et Personnalités.

Circulaires explicatives et tarifs envoyés franco

Ch. DEMOGÉOT, Directeur
21, Boulevard Montmartre, -
PARIS (2e).

**PHENIX
BROUWERIJ
AMERSFOORT**

Café de la Station

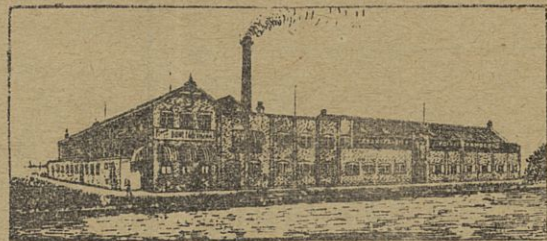
ZONDAG MAANDAG DONDERDAG
VRIJDAG VAN AF 7 TOT 11 UUR.
ZONDAG VAN AF 4 TOT 11 UUR.
L. MAMBOUR. 1ste prijs met onderscheiding van het Conservatorium te Brussel
F. FRELINCKX. Celliste van de Grote Opera te Lyon (Frankrijk)
H. THONON. Pianist van het Conservatorium te Luik.
AANBEVELEND J. G. VAN UNEN.

LANDBOUWERS.

Drainebuizen in den
grond is koren op den zolder.
De beste buizen verkoopt
RAYMOND STEYAERT.
THOUROUT.
Overal agenten gevraagd
Elk regge 't soort.

NIEUW PARIJS

LANGE STRAAT 35
LUXE ARTIKELEN.
SPEELGOED.
TOILET ARTIKELEN.

**VRAAGT ALTIJD EN OVERAL DE GOEDE TABAK DER
FIRMA WED. DOUWE EGBERTS ZOOM. JOURE**

**P. E. RINKEL
VARKENSMARKT 13.**

Voordeeligst adres voor
Dames- & Kinder mantels
Heeren- & Jongheeren Kleding
Aanbevelend P. E. Rinkel

**FOTOGRAFIE.
L. B. J. SERRE.**

Verskillende kunstwerken
geïnterneerd belgisch personeel
KAMPI en UTRECHTSCHEN WEG 48.
MATIGE PRIJZEN. VERZORGD WERK.

ROOKT
DRAGON
TABAK

FABRIKANT J. GRUND GRONINGEN

**BELGISCHE
BANKETBAKKERIJ
C. STOOVÉ**

RIJST EN VRUCHTEN
TAARTEN
ST NIKLAAS
DE HASSELT

**MANSCHAPPEN MET
PERMISSIE**

By BRUINTE
KRANKELEDENSTR. bij den Loozen
Kunt u tegen geringe prij-
zen etwaren aankopen als:
Sebrade visch. Gerookte en inge-
legde haring en zuur waren.
J. KUIT.

**WEST-FLANDRIA
VAARTKAAI. ROESELAERE.**

De beste pannen, steenen, buizen
beerpotten, waterbakken, enz.
gevaarboord waterdicht gewapend
en gestampt beton. Vochtwerende
middelen voor nieuwe gebouwen
ontvochtting v. oude gebouwen.
Depot Thourout. Diamant
BESTUURDER. RAYMOND STEYAERT.

Amersfoortsche
Manufacturenhandel

DE FAAM
LANGESTRAAT 79.
Terkoop uitsluitend
solide goederen tegen
leer lage prijzen.

**ELECTRISCHE
SPEKSLAGERIJ**

Specialiteit in Fijne Worst
en Kleeschwaren. Prima
kwaliteit Rookworst
F. S. v. EYBERGEN
LAVENDELSTRAAT 2.

Le Poilu

Onfeilbaar tegen pellen en
haar uitvallen.
In 't groot: Den Haag, Obruchstr.
415, tel. 1645. Schew. In 't klein
D. Haag, Letitre, Groenmarkt 30
Magasin Belge 51-53 L. Zoorhout.
Rotterdam, Utrecht, Grand Pa.
200e français, Scheweningen
Orange Salerij 73.

**HE HENKAMP
LANGESTR. HOEK LANGEERACHT.**

Costumes voor Heeren
Overjassen, enz.
Grote keus van Kleestoffen
1ste hoedanigheid
Gematigde prijzen

F. Hoogland.
KROMME STRAAT 40.
Goedkoop adres voor
verhuaren, lakken
vernissen, kwasten, enz.
ALLESRUIM VOORRADIJ

**DANS LES
ODÉON.**
KROMME STRAAT 38.

Alle dagen van de week
Vrijdag uitgezonderd van
af 7 1/2 tot 11 u.
Zondags van af 5 1/2 tot 5 1/2 en v. 7 tot 11 u.
Dans les 's Merandags om 7 1/2 u.

MILITAIRES.

Koopt uw houtsnij-
-werk bij
H. L. VANE SUELD
LANGESTRAAT 135-137.

**EIJSSINK
FABRIEKEN.
AMERSFOORT.**

Automobielen
Motorrijwielen
en Rijwielen.

TIP-TOP.
UTRECHTSCHEN STR 21.

POSTZEGGELS.
Gevraagd in Commissie en
te koop in elke hoeveelheid.

**MAGAZIJN
DE ZON
GEBR. HAMERS**

LANGESTR. TEL. INT. 158.
Dames- en kinderconfectie
Manufacturen - Caprijten
Behangerij - Stoffeerdery